

ครั้งหนึ่งในอเมริกาทุกกลาง ทุกๆปีจะมีการประกวดเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด หลังจากการประกวด ชายผู้ชนะเลิศที่หนึ่งเขาทำในสิ่งที่คาดไม่ถึง นั่นคือ แทนที่ที่เขาชนะเขาได้นำเมล็ดพันธุ์ที่เพิ่งชนะการประกวดแจก ให้กับผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันและกล่าวว่า "เอาเมล็ดพันธุ์นี้ไปปลูกนะ แล้วปีหน้าเรามาแข่งกันใหม่ "

ในปีต่อมา เขาก็ชนะการประกวดเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดอีก เหมือนปีที่ผ่านมา เขาเดินแจกเมล็ดพันธุ์ที่เขาเพิ่งชนะให้กับคนอื่นๆ แล้วบอกว่า " เอาไปปลูกนะ แล้วปีหน้าเรามาแข่งกันใหม่ " ชายผู้ชนะเลิศการประกวดเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดติดต่อกันหกครั้ง และเขาก็แจกเมล็ดพันธุ์ที่ชนะให้ผู้แข่งขันคนอื่นๆทุกปี

จนมีนักข่าวถามเขาว่า "ไม่เป็นการง่ายกว่าหรือ ถ้าเขาเก็บเมล็ดพันธุ์ที่ดีโดยไม่แบ่งคนอื่น เขาก็จะได้ชนะง่ายๆทุกปี " เขาตอบว่า " แสดงว่าคุณไม่เข้าใจในการปลูกพืช คุณเคยได้ยินคำว่า การกลายพันธุ์ไหม ถ้าไร่ของผมมีเมล็ดพันธุ์ที่ดี บังเอิญไร่ของเพื่อนบ้านมีแต่เมล็ดพันธุ์ที่แย่ๆ วันหนึ่ง ลมก็จะพัดเอาเกสรของเมล็ดพันธุ์ที่แย่มากมาตกในไร่ของผม ทำให้เมล็ดพันธุ์ผมแย่ไปด้วย มันไม่เป็นการดีหรอกหรือ ที่ทุกคนมีเมล็ดพันธุ์ดีแล้วถึงตอนนั้นมาแข่งกันว่า ใครขยัน รดน้ำพรวนดินดีกว่ากัน " มีคำกล่าวที่ว่า "ถ้าคุณมีเมล็ดพันธุ์ความคิดที่ดี คุณเก็บไว้กับตัว ไม่แบ่งปันใคร ถึงวันหนึ่งเมล็ดพันธุ์แห่งความคิดนั้น ก็จะตายไปพร้อมคุณ "

เป็นสิ่งสำคัญในชีวิต ที่ความคิดและความรู้ ยิ่งให้ออกไป เรายิ่งได้รับกลับมาและเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนๆนั้นประสบความสำเร็จที่มากขึ้นไปพร้อมๆกับการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าในสังคม

วิธีคิดนี้ดีทั้งในสังคมข้างนอกครับ

//สุภาษิตไทย ("ป่าพึ่งเสือ เรือพึ่งพาย นายพึ่งบ่าว เจ้าพึ่งข้า")

“คนเรายิ่งเรียนรู้มากขึ้นก็ยิ่งจะแลเห็นแจ่มแจ้งขึ้นทุกทีว่าความรู้ของตนเองนั้นน้อยปานใด แต่ตรงกันข้าม ผู้ที่โสมมณาภูมิความรู้ของตน อยู่เสมอ โดยเข้าใจว่าตนเอง เป็นผู้มีความรู้สูงนั่นแหละเป็น คนโง่โดยแท้”
(นิทยสารบุรุษโทษ ปีที่ ๑๒๐ ฉบับที่ ๓)